

EL BORINOT

Any II.-Núm. 42

11 setembre 1924

Subscripció:

Trimestre, 3'50

SETMANARI D'HUMOR

20 cms.

La corresp.^a a

l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

A. UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

B A C Ó
O BACCUS, DÉU DELS PÍTIMES

GRANS MAGATZEMS SANTA EULALIA

CARRERS BOQUERIA, 1, 3, 5, I CARDENAL CASAÑAS, 2.-BARCELONA

Confecció i Novetats per a Senyora

Sederia, Moarés, Crespons, etc. - Estem rebent els millors Models, els reproduïm en tots preus i qualitats. - Vestits sastre i entretemps. - Abrigs.

Sastreria per a Home i Nois

Cheviots; meltons per a trajos. - Gèneres per a abrigs. - Secció a Mida a càrrec d'experts i acreditats talladors. - Trajos Esport. - Trajos i abrigs confeccionats.

Extensa Secció de Camiseria

Sedes, Vichys. - Zephyrs per a camises i pyjames a mida, samarretes, calsonats, mitjons, corbates, colls i punys. Mocadors de seda i de fil, Lliga-cames, etcètera.

NOSTRES PREUS SON MOLT REDUÏTS I FORA DE COMPETÈNCIA

AVIS. - Tots els dijous, de quatre a set de la tarda, regalem magnífiques bombes als nens dels nostres compradors

Dolços fins

**ERNEST
PIERA**

Abans Crescenci Corbaton

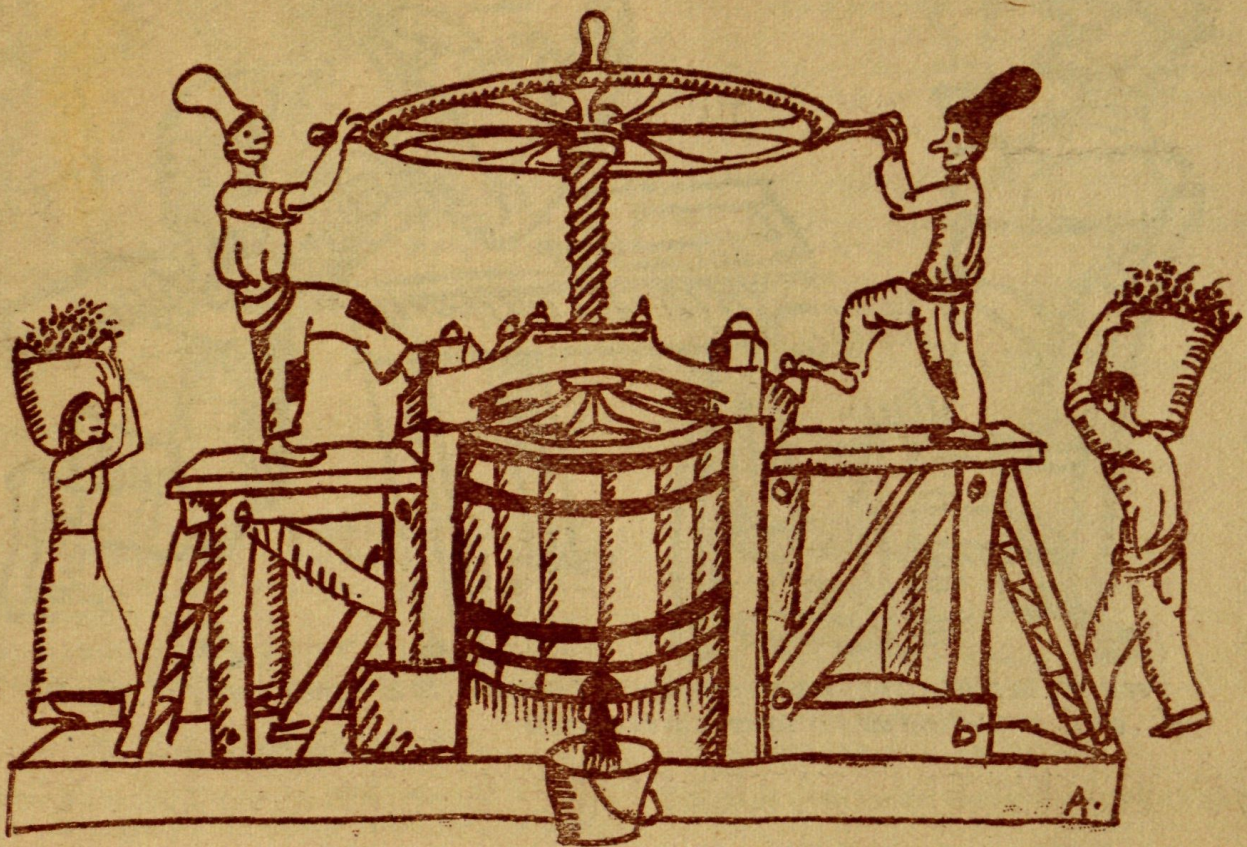
OLOT

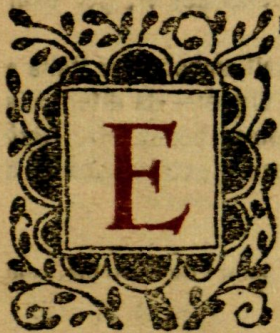
Demaneu arreu

**ANÍS
PENEDES**
i no us doldrà

UAB Fabricat per
A. Galleml - Vilafranca

EL RAÏM DE LA TERRA

El mes de setembre és el mes dels raïms i la verema, és el mes de l'alegria i el treball que dona goig. Arriba amb el setembre el temps millor de l'any. Aneu al camp, l'aire ha esdevingut més clar, i és ple de cançons. I digueu-me: qui les detura, qui pot deturar-les, les cançons que s'enfilen en el camp i en l'aire, com sagetes que van de cor a cor, d'ànima a ànima?

Mireu les vinyes, estan a saó, tenen un pàl·lid vel groguenc, com les mares que estan a punt d'ésser mares. Mireu els raïms color d'or, color de sang.

Aneu terres a través, veureu colles d'homes i de dones, amb llaunes i cistells, amb l'estisora, collint el fruit tan cobejat. Ea! Les llaunes, els cistells s'acaramullen, s'acaramullen les portadores, les portadores acaramullen els carros, i les **carretades acaramullen els cellers. Ea!**

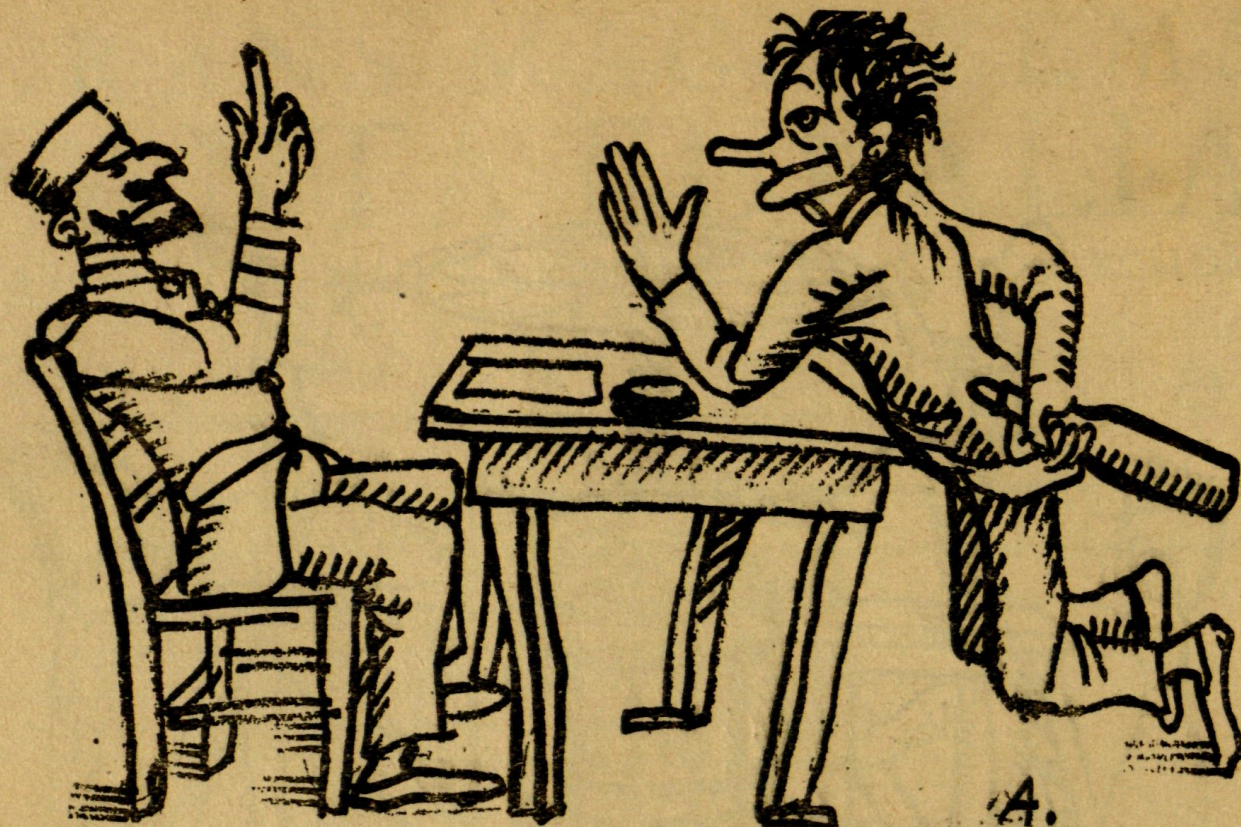
En els cellers, les trepitjadores gemeguen del pes del raïm, i del pes dels homes que l'aixafen, fent-ne brollar dolls de suc, color d'or, color de sang.

Finalment de les trepitjadores el raïm munta a la premsa, emplena la premsa fins a dalt... i la premsa baixa, apreta, apreta més fort. I esclaten les cançons; ara la dels uns, ara la dels altres:

Ai premsa, la premsa,
apreta ben fort;

així surt roenta
la sang de mon cor.

Beneït mes de setembre, glòria del poble que treballa. O Terra! sembla que et dolgui; perquè se t'emporten els fruits més estimats, que són per tu com els fills més volguts: els raïms. Sembla que gemegis, O Terra, perquè així trepitgen els teus raïms! Però no oblidis, O Terra, que per aquests raïms et veuràs glorificada.

—Per ésser la primera vegada, us penyoro en 2 pessetes. Si hi torneu, seran 50 pessetes.
—I... que... em sortiria més a compte, si m'abonés?

BREU ELOGI DEL VI

INTRODUCCIÓ

HAVIEM d'arribar a aquests temps, anomenats moderns, i havien de sortir de les ciutats nordameri- canes, fetes de sorra, d'acer i de ciment artificial, les innombrables *lleis seques*, perquè es posés de moda fer anar als quatre vents de la maledicència certes suposades irregularitats del vi, per anar cínicament al seu descrèdit. Doncs nosaltres, inconformistes, anem a fer-ne l'elogi.

En apuntar aquest breu elogi, no hem d'ésser exagerats. No farem com aquell ambaixador italià a Nova York, el qual, parlant en un banquet que els seus connacionals li oferiren, digué: — «la diferència més clara entre els animals i els homes és aquesta: els animals beuen aigua, els homes beuen vi». Això és agafar el rave per les fulles. No tirarem nosaltres per aquests viarany. Anem sense extravagàncies a insinuar els cinc punts que creiem cabdals de l'elogi.

DE L'ANTIGUITAT DEL VI.—QUI EN FOU L'INVENTOR?

La naixença d'aquest producte es perd en la terbolina de la història més remota; tractant-se del vi, que de vegades enterboleix, ho trobem com a natural. Imaginem-nos, doncs, si n'és, de rància, la seva noblesa.

Quant és a la seva invenció, alguns l'atribuïren a Agamèmnon, general grec, i a Nèstor, altre general grec, de molt llunyana antiguitat. La base d'aquesta creença fou que tant a l'un com a l'altre, d'aquests generals, per cert molt valents, i forts conqueridors, i guanyadors de batalles sens nombre, els agradava molt el suc del raïm.

Emperò sembla que aquesta creença és errònia. Sembla el més probable que l'inventor del xarel·lo va ésser aquell déu dels antics anomenat Baccus (per mal nom

Bacó), un déu, naturalment, de palla i de llustrina, com tants n'hi ha.

EL VI ES SANG, ES SALUT, ES FOC

Voleu una executòria més gran? El nostre poble té aquesta màxima: — *El vi és el brou dels pobres*.

El llibre sagrat de l'Ecclesiastes diu: — *Porrexit manum suam in libatione, et libavit de sanguine uvae*. Això és: estengué la seva mà per libar, i va libar amb la sang del raïm.

També el Dant, l'immortal poeta italià, canta així:

*Guarda il calor del Sol, che si fa vino
giunto all'umor, che dalla vite cola.*

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Mira el calor del sol, que es torna vi
junt amb el suc que de la vinya raja,

El millor remei contra una kurda?... Garrotada!

I els poetes Auzias March, Guimerà, Maragall, Carner, no han cantat també la nostra sang? I no cantem, tots nosaltres, la sang, en el most de les vinyes de la nostra terra?

Que a alguns la sang els puja al cap? I bé: feu compte que no són dels nostres.

MASELLS, ELS AIGUALITS!

N'hi ha que directament no gosen atacar el vi — diguem que no gosen atacar la sang. Però fan gran elogi de l'aigua — diguem que a cada moment van a l'aigua.

Ah! Escolteu com són tractats aquests individus per la gent que val. Diu Désaugiers, antic poeta francès de saba popular:

*Tous les mechants sont buveurs d'eau.
C'est bien prouvé par le Déluge.*

Tots els dolents són bevedors d'aigua. Això està ben demostrat pel Diluvi universal. I Ronsard, gran poeta, també francès, escriu:

*L'home sot, qui lave sa pance
d'autre breuvage, que du vin,
mourra d'une mauvaise fin.*

L'home estúpid, que es renta la panxa amb un brevatge que no sigui vi, morirà de mala fi.

El nostre poble els llença aquesta sentència de sarcasme i de menyspreu; diu: — *En l'aigua es fan granotes.*

PLAER A LA VISTA

Però el brou del raïm no es presta solament al plaer del gust, ans també al sentit de la vista amb ses mirífiques colors; i per aquí ens mena a les prades poètiques. Ja digué Ovidi:

*Sunt auro similes longis in vitibus uvae,
sunt et purpureae.*

Ço és assaber: hi ha en les llargues serments raïms com l'or, n'hi ha de púrpura.

Sí: n'hi ha de daurats, com el macabeu i el moscatell;

n'hi ha de purpuris, com el garnatxa; n'hi ha de blancs, com el pica-poll; i de negres, com l'ull de llebra.
També n'hi ha — oh, també! — de color de gos com fuig.

FINS A L'ANIMA

Per fi: havent començat pels sentits corporis, passant pels que són un xic més espirituals, arribem fins a la mateixa ànima. Si: el vi és un mata penes, el vi és alegria. Això és tan universalment reconegut que ja el grec Anacreont, el diví poeta de l'amor, escriu:

Ὅσοι μὲν ἀνδρόφονον προντίδα ταῖς ψαλαῖς

que ve a significar: jaquim amb el veire els enuigs homicides.

Així mateix Virgili, el magne poeta llatí, canta la joia del beure:

*Postquam prima quies epulis, mensaeque remotae,
crateras magnos statuunt...*

després que, acabat el menjar, vénen les copes vessants...
També en la poesia italiana trobem:

*Ma se non va delle bell' uve il sangue
per le mie vene a riscaldarmi il petto,
è morto nel mio canto ogni diletto,
ogni piacere intiepidisce e langue.*

Mes si la sang dels raïms no envaeix les meves venes, ni m'escalfa el pit, és mort en el meu càntic tot delit, s'enfreda tot plaer i s'esllangueix.

L'abans dit poeta francès Ronsard posa en sos versos:

*Il me plaist de noyer ma peine
au fond de ceste tasse pleine.*

Es mon plaer negar la pena
al fons d'aquesta tassa plena.

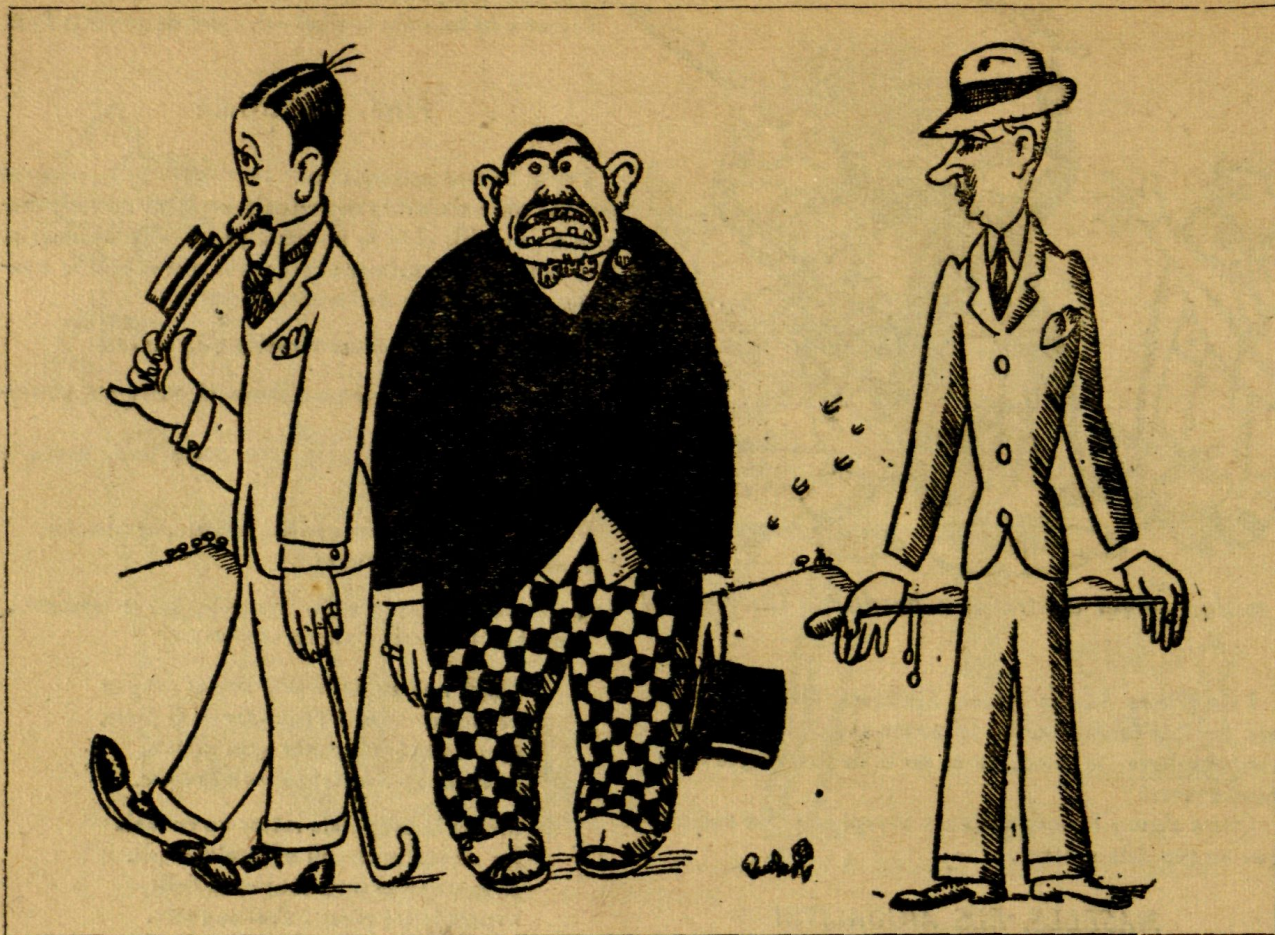
Finalment també són coneguts aquells versos de Francesc Matheu, no els recordem ben bé, ens sembla que fan, aproximadament:

Alcem la copa
—tum patantim—
a la memòria
de Felip Quint.

ORION

UB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

LA MUÇARA: ARBECA: PAPIOL

XI de la Biografia dels llocs
d'estiueig de Catalunya.

A QUESTS tres llocs són els llocs més coneguts i típics per assenyalar els nyèbits: la Muçara, en terres de Tarragona; Arbeka, en terres de Lleyda; Papiol, en terres de Barcelona.

Amb quina raó? No ens ho pregunteu, que no ho sabem. Arribem a sospitar que no hi ha tal raó, que és una d'aquelles coses que van corrent entre el poble, i que esdevenen d'ús general, a la tumtum; de la mateixa manera que tantes altres coses hi ha que no tenen sentit, ni lògica, ni explicació racional.

Perquè en honor de veritat sigui dit que tant a la Muçara, com a Arbeka i Papiol hi ha bellíssimes persones, i són llocs excel·lents, i tenen coses exquisides, sense comptar els bons aires i la fresca. Així, per exemple: a Papiol hi ha fruites i vins de primera; a la Muçara hi ha bolets, i boscatges, i fonts delicioses; i a Arbeka, ultra la seva famosa orga, hi ha les cèlebres olives, anomenades "arbequines", al costat de les quals les sevillanes són això mateix: "sevillanes".

Ara, per això havem de remarcar que els individus als quals diem que són de la Muçara, que baixen d'Arbeka, o que vénen de Papiol, no són

precisament els d'allí, ni són pas tipus de pagès; sinó que aquesta senyal—digueu-li estigma, brometa, o rifada—cau sobre tipus i individus, que us diré, que molts d'ells fan honor al Passeig de Gràcia; i qui diu el Passeig de Gràcia, diu les Rambles, o Passeigs principals, carrers de trànsit i Places conegudes; i ja és sabut que de Rambles, o Passeigs principals, carrers de trànsit i Places conegudes n'hi ha en moltes poblacions.

Fixeu-vos-hi: mireu el de l'esquerra, mireu el de la dreta; quin parell més distingit! Podrien formar part de "la colla dels esdrúixols"; així anomenada, perquè els seus individus etziven, per parlar savi i fi, moltes paraules llargues i sonores, com és ara "romàntica", "eclectica", "magnífica", "esplèndida", "apoteòsica", "llunàtica", que, com tot-hom sap, per la manera de rebre l'accent són paraules esdrúixoles. Aquesta "colla" és bastant famosa a Igualada.

Fixeu-vos-hi: mireu el del mig, el qual, certament, no és tan elegant com don Santi, de Vilafranca, ni com En Santi-Bunyigas de Barcelona-Sitges; però que poc se'n hi manca, i que mereix d'ésser tingut en la categoria de regidor perfecte.

D'a on direm que baixen, aquests? de la Muçara, d'Arbeka, de Papiol?

VÓS MATEIX

GERMINANT

EL REI JAUME I

D'això fa prop de set centúries: Nostre Rei Jaume I sortia amb un exèrcit de veles, fent-se a la mar, per Salou, camí de Mallorca. La Mallorca a penes s'albirava al fons de la mar, com un núvol quiet en la ratlla de l'horitzó.

El Rei Jaume, després d'una gran cerimònia, i d'una encesa proclama en pur catalanesc, posa la seva host en ordre, i mar endins, mar endins corre amb els qui han d'ésser els vencedors. Ja arriben a Mallorca, ja salten coratjosos, la bandera flameja al pit de cada combatent. Saltar i vèncer és tot u. La bandera és triomfant.

D'això fa prop de set centúries. El món roda. La història té els seus canviants. Els dies es fonen i tornen a refer-se.

Enguany, per primera volta, a les platges de Salou han commemorat la gesta. Una bella festa.

EL TEU GERMÀ

Canvi de noms en les estacions

CORAZON DESNUDO DE ELLA (Cornudella).

VUELVE BUEYES (Tornabous).

CONGRESO DE LOS DIPUTADOS (Palausolitar).

PELLEJO (Bot).

VIENTO AQUELLO (Ventalló).

RELINO NARIZ (Rellinàs).

VILLANUEVA DE DESCUERNA EL BUEY).

(Vilanova d'Escornalbou).

CAVERNA DE ACEITE FRANCO (Espluga de Francolí).

GUARDIANAS DE CERDOS (Porqueres).

SUFRAGIO UNIVERSAL (Roda).

EMBRIAGUECES (Bigues).

LA TURCA

Sovint les coses es signifiquen dient tot el contrari. Avui en dia això està molt de moda. Ara bé: com que el turc precisament no beu, és discret parlar de dir, a un que ha begut massa, que mena una turca. I s'esdevé que qui s'aficiona a la turca, després molt sovint veu la mitja lluna!

MONA

Una cosa característica de la mona és d'enfilar-se. D'aquí que, quan un va mona, per

un no res s'enfila. I ja sabem què vol dir enfilar-se. Un se les enfila pensant-se qui sap què és; però — oh, cosa terrible! — sempre se li veu la cua!

QUINA BIGA!

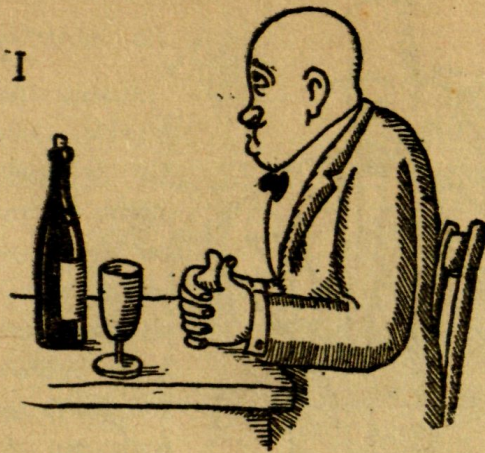
El pobre que l'ha agafada va ben tort. Entre si pensa: Caram, que et pesa! — Naturalment, una biga per un home sol és massa. Per això n'hi ha que, més prudents, s'acontenten amb mitja biga; però ai! al cap d'una estona també se'ls coneix.

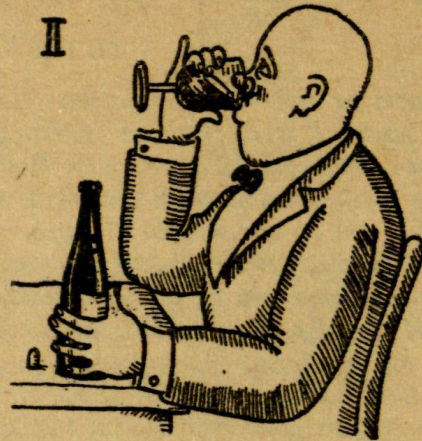
LA MANTELLINA

Aquesta locució és reservada, generalment per la gent d'upa. Sembla natural que per grans solemnitats res no hi ha com la clàssica mantellina. Cal no confondre-la, però, amb aquella que es fa servir per entrar en certes funcions; la mantellina que pròpiament volem dir és la que hom duu, no a l'entrada, sinó a la sortida.

I.—«Què faràs, avui? per on te les enfilars?» —
estava pensant En Pepet.

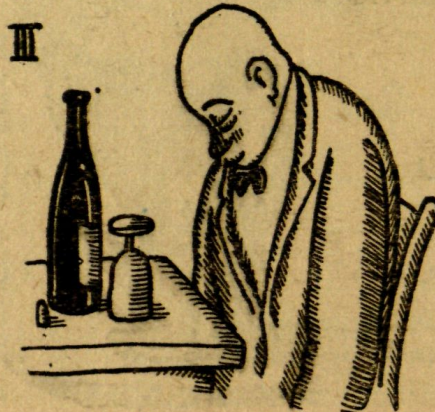

II.—«Veuràs: per si per no, bevem hi!» — En
Pepet es posa a beure.

Tres dècimes... de febre

En Pau Grapes, tot tapat
i empunyant un gros pinzell,
està pintant un cartell;
i un amic seu li ha cridat:
—On vas tan embolicat?
Responent així en Pau Grapes:
—Es que, veus? damunt les tapes
d'aquests pots diu mot per mot:
"Amb la pintura d'eix pot
"per quedar bé, useu tres capes."

Un burgès molt rodanxó
que un xic volia amagrir,
perquè el mitge li ho va dir,
practicava equitació.

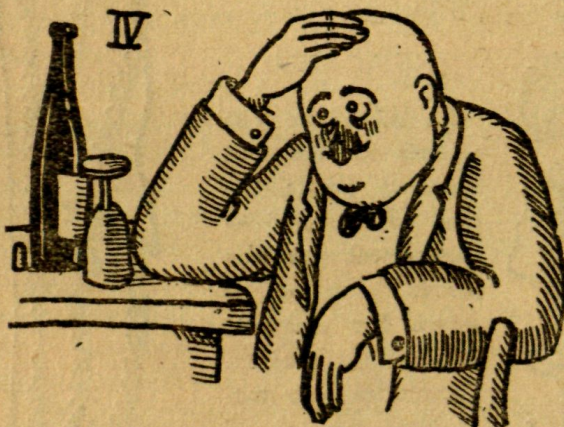
III.—Tant beu, que es sent la
«merluza» per dins. I s'enso-
peix.

Mes, tement el bon senyó
gastà inútils sos diners,
va demanà als establès:

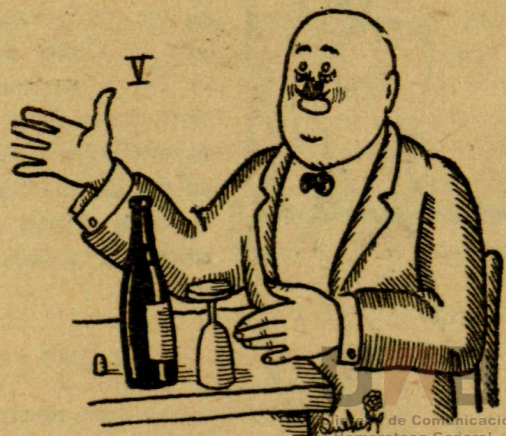
—Es cert que això fa aprimar?
—Ja ho crec! li van contestà,
miri el cavall com perd pes!

El lloro del senyor Comes
tres cebes es va cruspí,
i el bon senyor li va dir:
—Si fas més aquestes bromes,
t'arrenco del cap les plomes!
Vingué l'endemà passat
don Pau, el del cap pelat,
i el lloro, en veure'l, digué:
—Mira! un altre que també
les cebes ha rosegat!

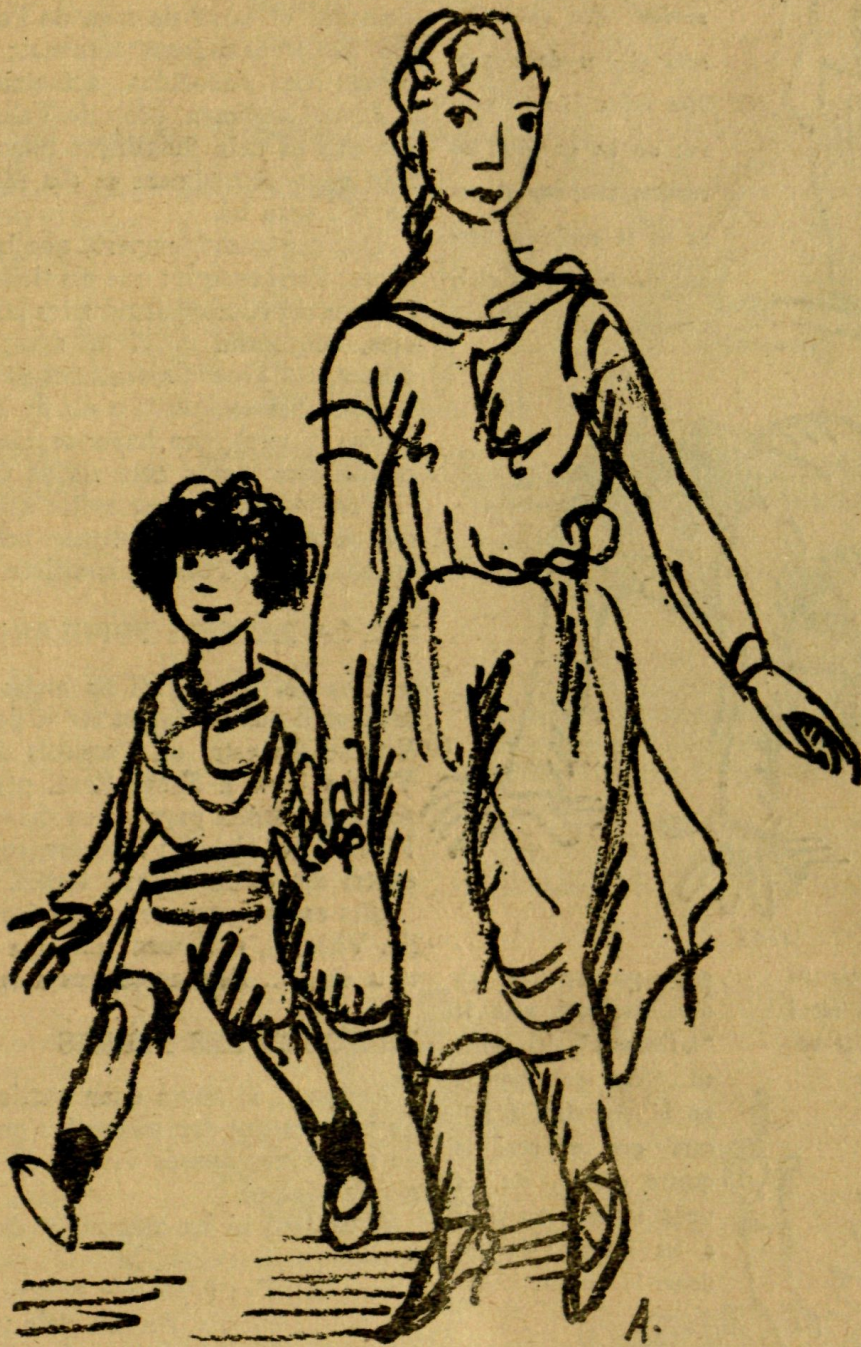
RAU-RAU

IV.—«Desensopeix-te: au, Pepet!... Però, com?..
Ja ho tinc!»

V.—Es posa a cantar.

LA RONDALLA INFINITA

Doncs vet aquí que una vegada era un homenot que sempre anava carregat de beure. Un dia se'm 'planta a casa, i fins em pega. Però, vet aquí que...

—Seguiu, mare, seguiu!

—Un altre dia serà, fill meu.

Del balconet estant

VA XOP

Sembla que estigui molt fatigat de treball, sembla que s'arronsi sota el pes de l'excessiva feina. Ho fa veure: no us en feu; en realitat allò que li pesa és la mullena, perquè *va xop*, i, és clar, s'encongeix.

GAT

El gat és bèstia nina, amant de la nit i de les fosques. Tal ve-

gada per aquesta raó d'un que està sota la "influència" del mam en diuen *gat*, perquè no hi veu clar; i, encara que es posi de quatre grapes, res no troba segur, i tot li és a les fosques: ja pot donar-hi voltes!

KURDA

Molt probablement d'origen moresc. Va per la gent de mig to, quan en duu un xic de massa. Aleshores està *kurda*. No sap ni fer-se la corbata, s'esbotza el coll; però, si us l'escolteu, ell és capaç d'arreglar-ho tot.

UN CONFLICTE?

En una població de la província de Granada acaba de celebrar-se una magna reunió de l'Ajuntament, les forces vives, i àdhuc les mortes, per demanar el canvi de nom de l'esmentada població. Ho trobem força enraonat; perquè, senyors, saben com s'anomena, actualment? *Asquerosa!*

Aquí Catalunya, prop de Valls, teníem un poble que es deia Puigtinyós (pico roñoso): també feia pena. Actualment es diu Montferri. Això és bonic i sona bé.

Déu ens guard, emperò, que la cosa es generalitzés. Per exemple: que els dels pobles de Bailo i Guasa (1) (Osca), degut a les actuals circumstàncies, volguessin canvi de nom; com també els d'Escopeta (Guadalajara), per no ésser agafats infraganti pel sometent; o els de Barraco i Escarabajosa (Avila), per haver-se higienitzat, que tot podria ésser!; així com els de Cebolla, Ciruelas i Pepino (Toledo), per evitar que hom pugui dir que certs individus, sobretot cebollas i pepinos, en són fills... Fóra un conflicte.

OH, LA SAVIESA POPULAR!

Nota del temps. Hi ha molts pagesos que us asseguruen que no es pot fer vi per Santa Rosa de Viterbo (ha estat un d'aquests dies). El nom de Viterbo li ve a Santa Rosa, per ésser la seva població—molts pagesos en diuen Santa Rosa de *Vitèrbol* (vi tèrbol); i contenen convençuts, que si en tal dia es fa vi, surt tèrbol.

Ells estan fermes que la saviesa popular no falla. *Vitèrbol*, exclamen: tota ma vida ho he sentit a dir..... Feu-los un nus a la cua!

ES MOUEN LES PEDRES

En canvi, si rèiem quan sentíem a dir que hi ha notícies que fan moure les pedres, ara havem de reconèixer que és veritat. Si no pregunteu-ho als de Mataró.

A Mataró hi ha una plaça de la qual fa dos mesos que traguieren la font, per posar-n'hi una altra d'artística (?) i fins al present no hi pensaren més. Però els picordis dels periodistes es digueren: que no la posaran?... llençaren la nova d'una pròxima visita reial... i a... a... m! l'han picat; vinga bellugadisa, a remoure pedres i, corrents, a portar-les per acabar la font.

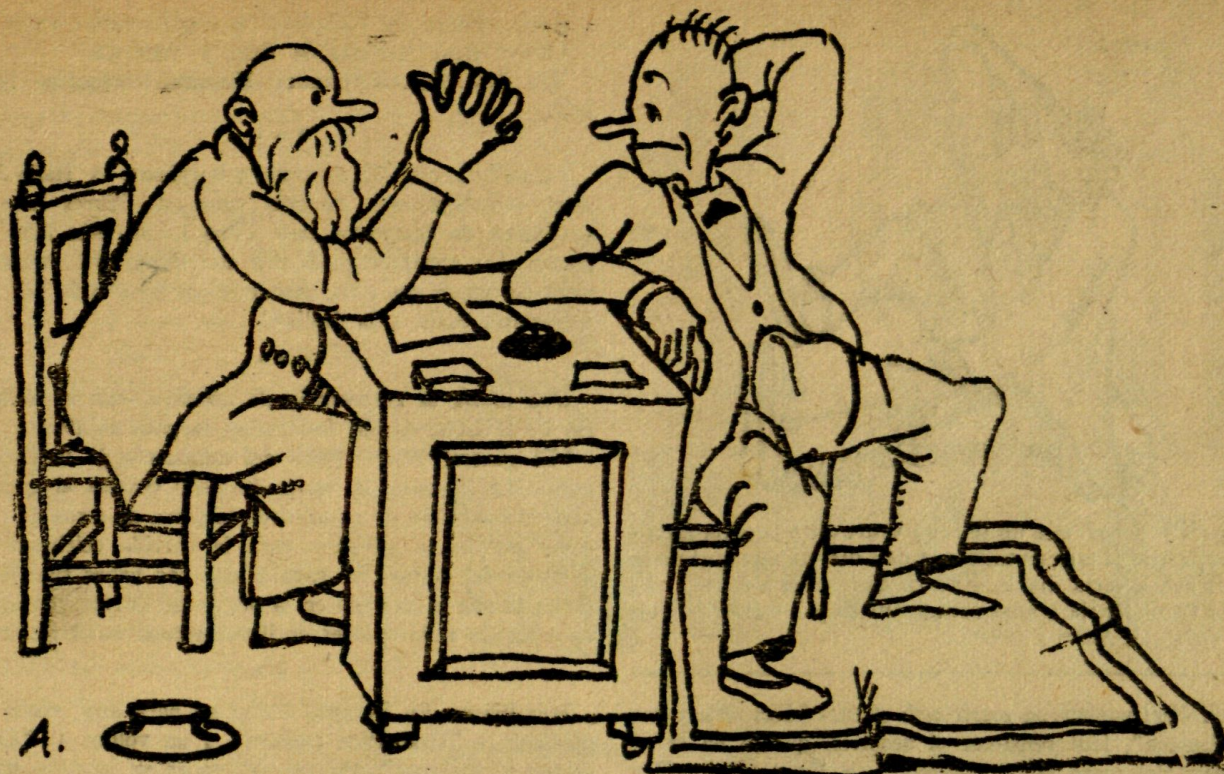
¿Ho veieu, com es diuen coses que fan remoure les pedres?... així com també les arnes, planxes, netol, i sobre tot cosmètic.

Qui sap si féssim una estratagema així, perquè aviat acabessin les sempiternes obres de la Rambla!

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca

V. I. N.

(1) Aquests i altres noms són autèntics.

—El què té vostè a l'estòmac no és més que aigua.
—Ja! Ja m'ho semblava que el meu taverner m'amagava l'ou.

SETS I VUITS

Astorga: cogida de Couchet.
Bilbao: Torquito III, herido.
Valencia de Alcántara: cogida de Tabernerito.
Madrid: cogidas de Gago y su picador.
Tarazona: cogida de Bogotà.

L'Agrupació Fotogràfica de Catalunya ha fet una exposició de fotografies de Poblet, de "primmismo cartello".

Amic: atenció al número vinent d'EL BORINOT; no deixis d'adquirir-lo. Adquireix-lo totes les setmanes: surt els dijous.

Las capeas de Medina del Campo: un hombre muerto, de una cornada.

Valdepeñas: cogida de Torquito II, y de Zurito.

Andújar: Gallito de Zafra, herido gravemente.

Sellana (Valencia): Un aficionado gravemente cogido.
La Roda: es alcanzado Joele, herido de gravedad.
Cañaveral (Cáceres): cogida mortal de Fausto Cuevas.
Montehermoso (Cáceres): cogida de Montenegro.
Madrid: cogidas de Torquito II, Castejón y el picador Formalito.
Alcalá de Henares: cogidas de Paradas y Montes.
Bilbao: un espectador hiere a Lalanda de un bastonazo. Lalanda pide perdón de rodillas al público.

Quins administradors més rancis!, deien les sardanistes de Vilafranca, en assabentar-se que els "americanos" que van administrar la passada Festa Major no havien donat ni un "peso" per la Cobla, tal com es feia els altres anys.

Si En "Javier" no tornés a dir tan enfadat:

Meterse conmigo!
Mal rayo los parta si en concluyendo la

[capta no pagan caros sus

[gritos,

afirmariem que van deixar-se la maleta i... alguna altra cosa a Gibraltar. Per no pagar drets.

AQUEST BARCO VA A LA VELA

Sopa.—Suposem que no té res a veure amb aquella famosa sopa que de tant en tant surt pels diaris, que tant dóna a dir sobre certs diaris. Encara que, aneu a saber... *El sopa* té tendència a anar arrastrant-se per terra, com un vil animaló. Aneu a saber...

Un diari publica un escrit amb el títol “Las amarguras de España”, fent remarcar el desnivell que hi ha en el consum del sucre, entre Espanya i els Estats Units. Per cada espanyol toca, a l’any, un consum de 14 lliures de sucre; per cada nordamericà toquen 99 lliures.

Ja. Però les penes i “amarguras” van a mitges, company. A veure: ¿quants litres de consum de vi toquen, a l’any, per cada nordamericà? Ganes!... En canvi a Espanya hi ha un consum de 115 litres per habitant: el consum màxim del món. Què m’hi diu ara?

Madrid: Litri es alcanzado por la ingle, lanzado al aire.

Avila: Finito de Valladolid es cogido varias veces.
Ciudad Real: cogidas de Freg y Segurita.
San Sebastián: el picador Mariano, conmoción cerebral.

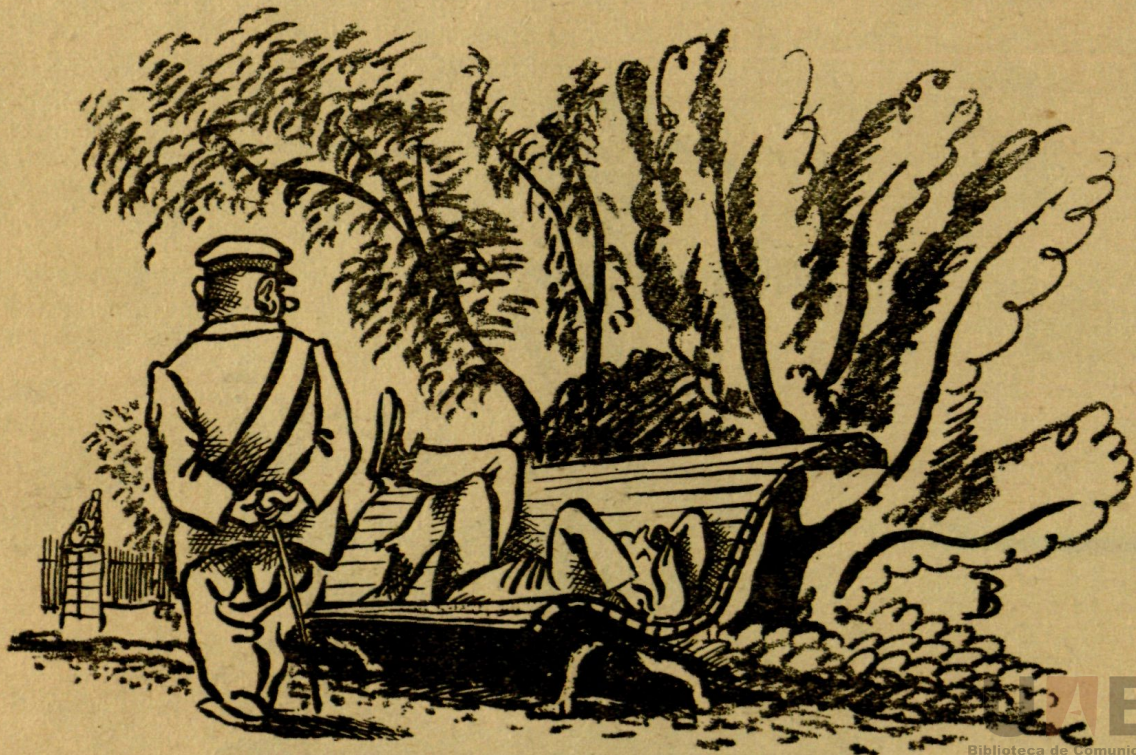
La cultura està de màxima enhorabona. A Itàlia han estat descoberts més de cent cinquanta llibres interessants de l’escriptor llatí Titus Livius, fins avui ignorats. Un escriptor italià diu que d’ençà del descobriment del vapor cap altre descobriment no s’havia fet, tan important. Salut a la Itàlia!!

Una multa al empresario de caballos.—En el ministerio de la Gobernación facilitaron la nota siguiente:

“El general subsecretario del ministerio de la Gobernación ha impuesto la multa de 2.000 pesetas al empresario del servicio de caballos de la plaza de toros de esta corte por haber utilizado para la corrida celebrada en la tarde del viernes un caballo que por haber sido herido en la que se verificó en la noche del jueves, presentaba a simple vista señales de llevar estopa en el vientre.”

Més llibres. En Pompeu Fabra no para mai: acaba de publicar la “Gramàtica anglesa”, i un volum de “Converses filològiques”. Pompeu Fabra és un gorman menjador de dolços, i de prunes. Es un llaminer. Per això ens fa coses tan bones.

Zumaya: cogida de Belmonte.—El toro “le prende por la ingle, le da una vuelta de campana sobre el pitón, lo arroja al suelo con violencia y lo cornea de nuevo; pero no puede saciarse con él, a pesar de su codicia y de su mucho poder, porque los demás toreros, como locomotoras de expreso, acuden en auxilio del maestro y se llevan al cornúpeto agresor casi a puñetazos.”

—Ei!... que anem a tancar!

—Està bé: no feu soroll amb les portes, eh?...

Es veu que a la Garriga estan bé de quartets. El senyor batlle invità les autoritats barcelonines a l'Aplec del bosc de Càn Tarrés. Més: hom diu que posaran municipals de punt per orientar la gent que es desencamina pels carrers... tota vegada que els rètols segueixen sota els bancs. També hom nota la presència d'"Homes Mosques", per cert bastant empipadors.

* * *

Màlaga: grave cogida de Carnicerito Colmenar: Rodalito es cogido; sofre conmoción cerebral.

San Sebastià de los Reyes: cogida mortal de Castejón.

Màlaga: cogida de Fuentes Bejarano.

Calahorra: inauguración de una plaza de toros, de cemento, para 7.000 personas.

Guadalajara: cogida grave de Alvaradito Chico.

* * *

Ja hi voldríem ésser. Coses molt bones són anunciades per a la vinent temporada del Teatre Català Romea. Entre altres, sis conferències a càrrec de Rusiñol, Sagarra, i Morera i Galícia, de casa; i de tres eminències estrangeres, com són: Maeterlinck, belga, Pirandello, italià, i Vildrac, francès. Ho celebrem ja a la bestreta.

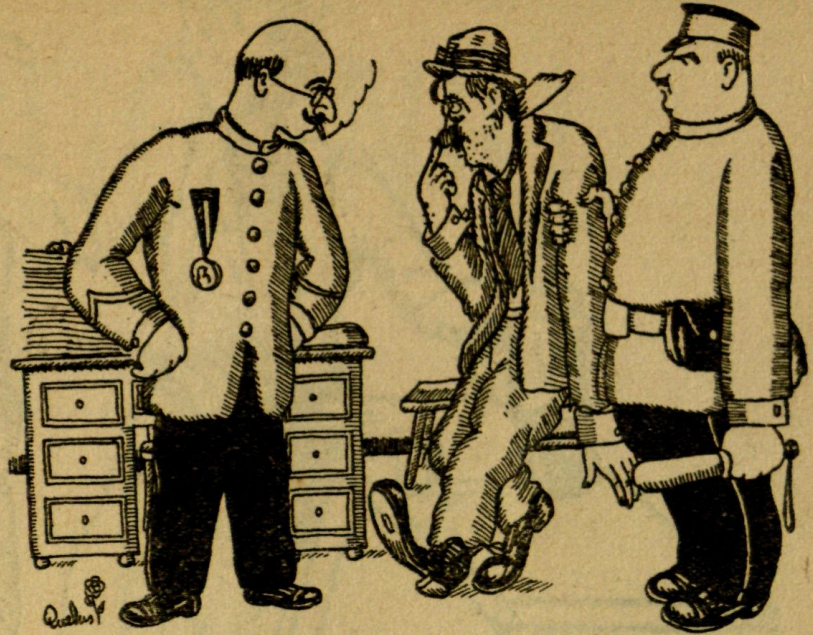
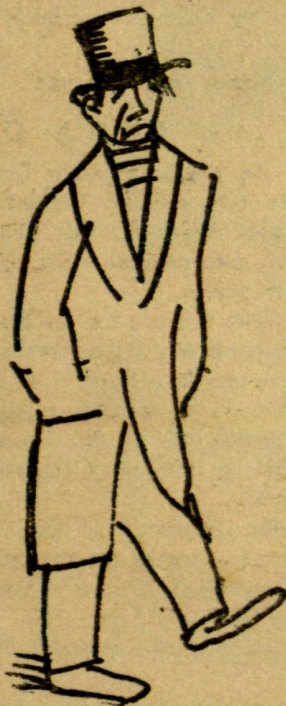
* * *

El suceso del domingo en Getafe.—El público tomó parte activa en la lidia.—Y la imprudencia de un mozo de espadas provoca un tumulto.—Puñetazos, palos, pedradas y tiros.—Dos heridos graves.

* * *

VA PIULA

Generalment així sol ésser dit d'aquells que les agafen pel cantó alegre; deu ésser per la semblança amb l'esclat, l'espetec, l'enrenou que fa una piula, motiu de divertiment per grans i xics. Així la mainada, en veure'l, crida: — volta'l, que porta piula!

—Com!... Vos?... No em vàreu dir que mai més; que fóreu un altre home?

—Sí; pero, oiga guardia: pues resulta que al otro hombre todavia le gusta más la bebida!

Plats trencats. Segueix amb gran esplendor i admiració mundial l'exposició de Wembley, a Londres. Un esperit colleccionista—per tots els gustos n'hi ha—ha tingut la paciència de catalogar la vaixela que hom ha trencat fins a l'hora present en la celeberrima exposició; resulta, terme mig, cinc tones cada setmana, en la següent forma: 9.000 tones de tasses, 4.000 de platets, 5.000 de plats, i 9.000 de peces varies.

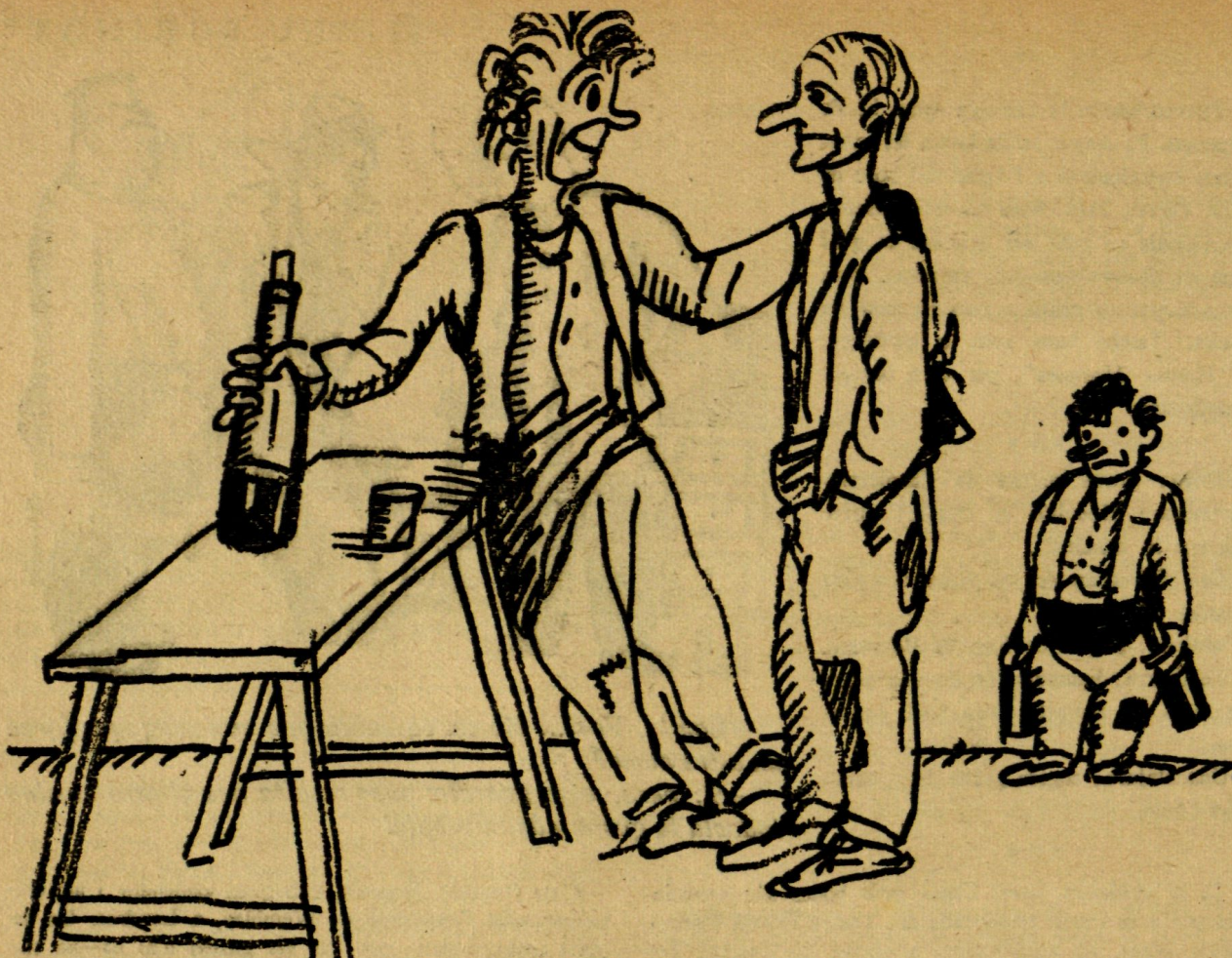
Encara en veurem de més grosses, de trencadisses.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

UNA TORRADORA

Per què en diuen torradora? Per què en diuen torrat? Potser per la molta escalfor que porta? El seu posat verament és de demanar aire, aire fresc, ventilació. Li manca aire, s'ofega, espetega... El pobre home està fet una torradora!

—No beguis! La beguda abreuja els dies de l'home.

—Ja deu ésser això! Ve't aquí perquè el dia que no bec se'm fa llarg, llarg...

VILAFRANCADES

LA NOSTRA BOTA

Per vi, Vilafranca. La nostra vila és una bóta de Sant Ferriol que ni el més pintat dels "jerezanos" és capaç d'acabar. I això que el consum la buida un bon tros, perquè demés dels mil jocs de mans que fan els nostres vinaters per expendre'l sota les més diverses marques, a càl Noi-Noi, al Brinco, al Toron, a càl Mecia, etc., tenen sempre l'aixeta oberta; i el "Nostro", el "Nillo", el "Clarí" i aquell que fugia en tocar la una, pensant-se que es tractava d'un cop de roc, tenen llurs tines sempre plenes. I encara hi ha una plèiade nombrosa.

TON DEL GAS

BACUS I SUBUR

A despit de les xemeneies que entelen la blavor del nostre cel, i dels cuiros que perfumen els carrers de la vila, encara es pot veure, de bon matí, en aquesta terra de la Malvasia, del Moscatell, de les delicioses mistelles i del vermouth "El Greco" algun pagès diumenguerament vestit, muntat damunt d'un ruquet amb sàrries que s'enfila vers el camí de la Plana Novella, o al caure de la tarda, una parella d'enamorats asseguts damunt portadores buides, traginades per un carro que fa cap a Càn Guixé.

El setembre es venja de les malifetes dels onze mesos restants, artificiosament industrialitzats: destapa els cups i els curulla, posa música a les premses i omple de brous de setze graus les àvides bótes.

Mentrestant el déu del vi arrossega els dèbils l'un darrera l'altre vers els brocs degotants, atraient àdhuc els

més il·lustres embriacs de llunyanes contrades qui s'ajupen rendits per l'ambrosia del suc de les nostres vinyes pròdigues, bo i cantant la bellesa de les nostres dones, i els seus ulls rutilants, i un sens fi de tòpics més, amb sonoritats anacreontiques.

Afortunadament, per sobre de tot això, vetlla, amb profund baticor, la Mare de Déu del Vinyet, que és l'anti-Bacus dels sitgetants, i aquella que ens alliberarà de moltes dolences espirituals i terrenes.

SERGI PETROPOULOS

Sitges, setembre 1924.

L'AUCA DELS CACICS

Per ajudar a passar l'estona als nostres tan nombrosos com estimats llegidors, havem pensat de fer una "auca dels cacics" de Catalunya, creient que ha d'ésser una cosa molt divertida. Un cop feta, l'anirem publicant per tandes.

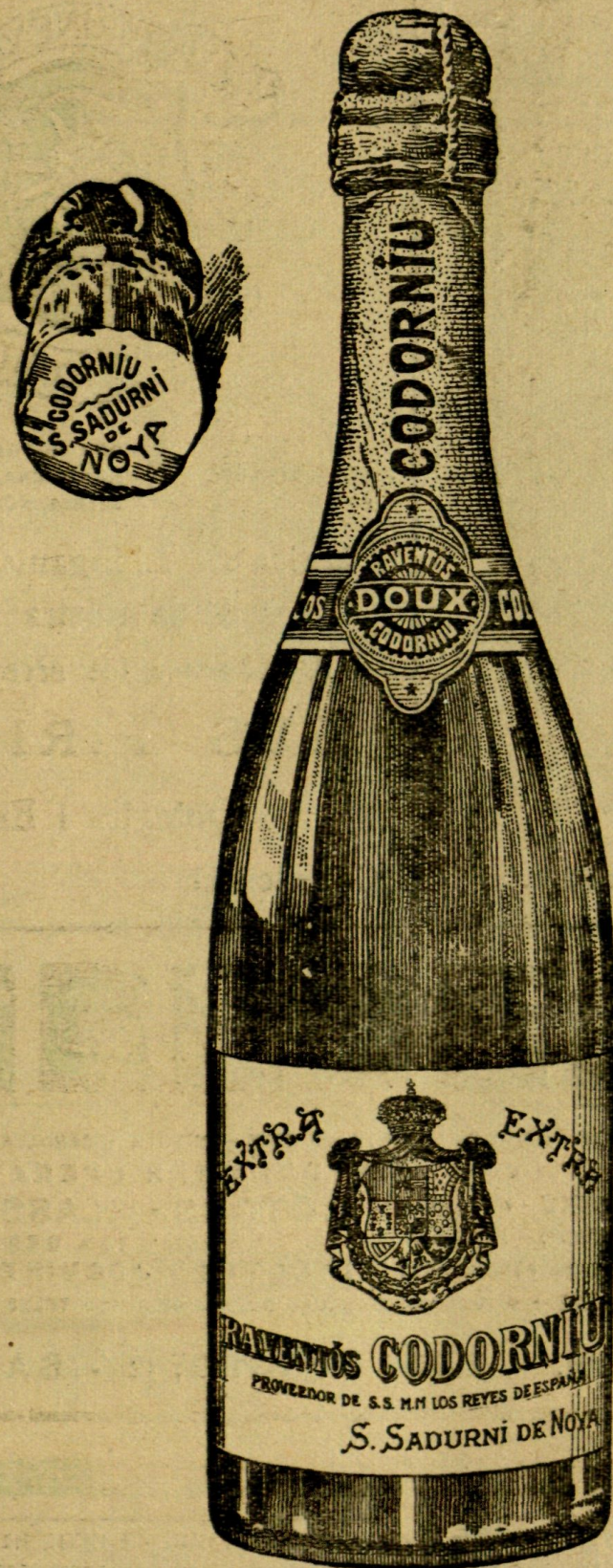
Com que tractem de fer-la com més completa millor, preguem tots els nostres amics que ens ajudin, comunicant-nos la població i el nom del cacic, la seva vida i miracles, si pot ésser el seu retrat, o un dibuix que s'hi assembli: no cal dir que això de la vida i miracles ho entenem referent a l'actuació pública (res de vides privades).

En l'expressió del nom va comprès el nom de pila, i el renom o motiu, per exemple: "Pau Banya" (Espluga de Francolí), "El Groc" (Argentona), "El Negre" (Arenys de Munt), etc., etc.

Oi que serà divertit? Doncs resten obertes les llistes.

EL LLATZER DELS CACICS

CODORNIU

TALLERS REIG

LA CASA MILLOR. — BARCELONA:
Enric Granados, 21 : : Telèfon 2085 - A

Mobles a bon preu

ESTEVE RIERA

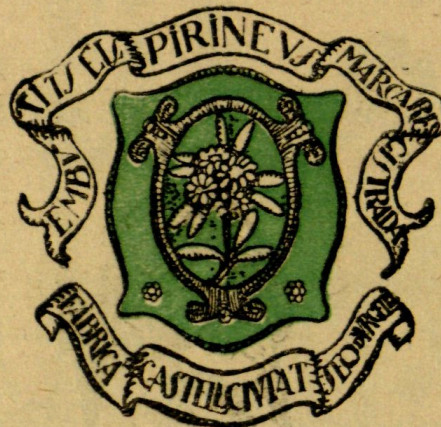
Confiter i Pastisser

Pa de luxe
RAMBLA DE CANALETES 91 II.
TELÈFON A 2766.
CARRER DE MALLORCA 307 i 309
TELÈFON G. 2.

BARCELONA

No vagis endavant ni més enrera.
Què dius: vols dolços bons?
No en dubtis: els millors a can Riera.

TELÈFON { A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quingles i Escaler

Castel·lciutat

(Seu d'Urgell)

BRAGUERS I FAIXES A MIDA - SUSPENSORIS SPORT - MITGES - GENOLLERES - TURMELLERES
ELÀSTIQUES - ESPARDENYES AMB SOLA DE GOMA - CINTURES PER OPERATS D'HÈRNIA
TIRANTS I CINTURONTS DE CAUTXÚ - BITLLETES COTONS - GLASSES - BENES
PILOTES TENNIS I FUTBOL - ESPONGES - PETAQUES
PITETS - BABERS - CALCETES TOT GOMA PER INFANTS - PILOTES I JOGUINES TOT GOMA
ARTICLES DE GOMA PER A BARBERS - MITJONS DE CAUTXÚ - GORRÓS DE BANY - TELES PER LLIT - XUPADORS

PRODUCTES TUSELL, S. A. - RONDA SANT PERE, 12 - BARCELONA

Oficina de còpies CASA RENÉ

Circulars - Treballs en català - Rapiditat, bon treball - Economia
CARRER DE MONTSIÓ, 18, TELÈFON 4525-A - BARCELONA

PARAIGÜES -:- OMBREL·LES
VANOS -:- BASTONS

J. CARDÚS

PORTA-FERRISSA, 10

ROMEA
TEATRE CATALA
ROMEA

Pròxima inauguració

Temporada selecta

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

FRANCOLÍ

EXTRA · IMPERIAL

GRAN
XAMPANY
DE CAVA CRIAT
A LES COVES
NATURALS
DE
ESPLUGA DE FRANCOLÍ

COLMADOS I DROGUERIES

**Vulcanització de neumàtics i
cambres per a Automòbils,
Motos i Cicles**

**ESPECIALITAT EN LES
REPARACIONS DE
NEUMATICS DE CORDA
(SISTEMA PATENTAT)**

Pere Giner

Passatge Wifred, 6.-Barcelona

(entre Roger de Flor i Nàpols) Telèfon 1183-S. P.

La Novel·la Estrangera

Administració: Rambla de Catalunya, 125

Any II - Núm. 42
11 setembre 1924

Subscripció:
Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La correspon. a
l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

—La verema és abundosa: enguany anirà regalat el vi.
—Encara més? Només mancava això!